

Mr. J. Telling!

Jeg takker for Deres 2de sidste Brev. Naar De ikke har
 hørt fra mig i Andledning samme, for mig, saa grunder dette sig
 paa, at mine mange Sager Gjennemgaar desuovre ikke har levet mig
 Tid til andet end absolutte Forvidenhedsoplysninger. Desuovre
 er det i saa Maade ikke lettere end mig; men jeg maa dog give mig
 lidt nægsl Gieblække.

Det var da Sagen. De klager over, at det gaar forsent med
 Indrøkkelsen. Ja, det er svært nok; men dog for alle, eller i alle Fald
 de fleste af Møringens Sager har de samme Interesser for
 slige Sager som de og jeg, saa kintu Sagen for lang
 siden vordt kommen til Ende. Saa er det desuovre ikke. Det
 er mange, som ikke finde Smag i den Sags Ledning, og da
 mit Møringens enden er et meget Blad og forat leve bruger om
 mange Tingere, maa jeg sige nægsl Menigke til den Smag,
 som er rodtende hos Tingernes Maade. Jeg skal imidlertid give
 et milit. Følgen. I Reglen vil herfor nægsl komme ind i hvert
 Nr. Jeg har, som De vil have seet kiedelø tilladt mig enkelte
 Smaaforandringer i Teksten, isærligt forat forkaste den og gjøre
 Udtrykket mere fylldigt. Deris i det første Brev indtalte Tel.
 Geds her hermid gløder mig. Jeg tror ikke, Meningene nægsl lide
 skal have lidt ved Forandringerne. Skuld^{de} nægsl lide have
 misforstaaet Teksten eller lidt et Naon eller lignende fejl, maa
 de vore saa smilt at gjøre mig Opmærksom paa Saadant,
 at det man blive rettet i en Trykfejlslisse. -- Sam de nægsl
 vil, er jeg, Naabmand^{de} med Liv og Sjæl. At jeg derfor ved Gjenjuelde

Stednavne ikke følger Matriculen, som vitterlig er isind i Navneformene,
men indmer mig den daglige Uttale, der i dette Stykke formentlig er
den svenske Kælling, hvor jeg ikke vil antage Dem. Ligeledes
hvor jeg at handle med Peris Villie, naar jeg later de Indviinger, som
her og der bygges en eller anden gammel Indviining i Skindene,
fremkomme paa Nois.

Ligeledes Indviingen begynte, er et Expl af Lovet endes I^o sendt
til Universitetsbibliotheket i Christiania.

Alexander Person, som jeg min Tid har holdt paa mig, er ogsaa Ryet
paa disse Plante. Dere af hans Marktag omkales nok og end
egsaa her. En Forrige er der, og det er, at han ikke her hedder Peris,
men „Alexanders- Oa.“ Indviingen hedder ogsaa her
Kari. Men De finde ogsaa Nois til denne Enhed og Forrige.

Ogsaa at overskyde Reden af Segnene til Stalesmits Tidende end jeg ogsaa
skulle mig et Par Ord. Jeg har mindet det, ikke netop fordi at jeg mistet
den, men visentlig fordi, de ikke da ma frem til Landfolket, hvor
hvem man der burde gjøre Regning paa stors Kælling for dem,
lige som det ogsaa er Landfolket, som ved disse Opre, vilde endes
opmuntret til at gde sine gamle Nidkominder en stors
Opmuntret. Stalesmits Tidende er naturligt vis Indviingen uld,
dels fordi den frigges Konkreterium og dels fordi Indviingen usag
faar sig opfordret til at tage den lidt i Skole. —

Indviingen og Segnene hore sammen. Derfor her lidt om Indviingen ogsaa.
De er vel en af dem, som er kendt Ryet haide med Fortidens og Nidens
Tidende i nordre Indviinge. Jeg har ingen Breve om Indviingen
paa Landeguden der nord og haide derfor kan ikke vore saa for at
hede Dem om Meddelles om „Landens Deleghet, Ligt og Hel.“
Men og vil De, saa er jeg taknemmelig.

